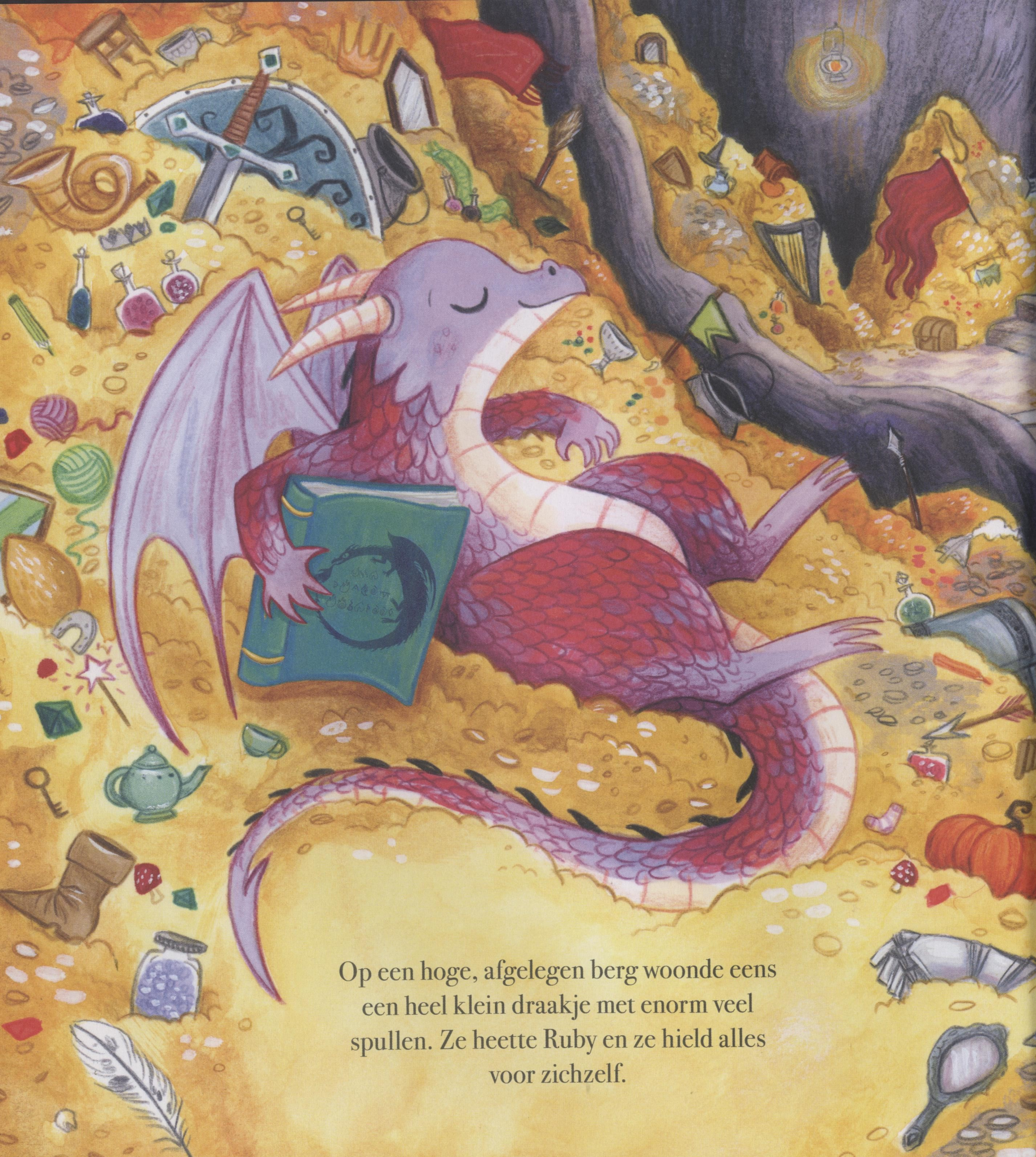

Op een hoge, afgelegen berg woonde eens
een heel klein draakje met enorm veel
spullen. Ze heette Ruby en ze hield alles
voor zichzelf.

Dat klinkt misschien een beetje gemeen, maar
Ruby hield zich gewoon aan de regels van het
Drakenhandboek – precies zoals het hoort.

Regel nummer een:

Draken moeten altijd
HEEL eng zijn.

Daar was Ruby heel goed in.

Ze kon iedereen laten fladderen
van schrik – geen probleem.

Regel nummer twee:

Draken moeten HEEL VEEL
dingen stelen.

Dat kon Ruby ook heel goed.
Ze kon zonder te kijken de kroon
van de Kikkerkoning stelen.

Regel nummer drie:

Draken mogen hun spullen
met NIEMAND delen!

Daar was Ruby heel goed in.
Iedereen bleef *ver* uit de buurt
van haar grot.

Maar het was wel eenzaam
en zwaar om een draak
te zijn.

Ze moest de hele dag dingen stelen...

... en al haar spullen de hele nacht bewaken.

Dat was heel vermoeiend.